

Ἀγαπητὲ Ἀσμοδαῖε.

Κατερχόμενος χθὲς τὴν ὁδὸν Σταδίου εὔρον χαμαὶ ἐπιστολὴν εἰς Κεφαλληνίαν διευθυνομένην, ἐκ περιεργείας δὲ κινούμενος ἀνοιξα αὐτὴν καὶ ἀνέγνωσα τὰς ἐντυπώσεις ἐνὸς Μαρῆ διὰ πρώτην φοράν ἐλθόντος εἰς Ἀθήνας, ἤτοι ἀρκετὰ νόστιμα πράγματα. Ὅθεν σοῦ διαβιβάζω τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίευσιν χάριν τῶν ἀνγκυωστών σου.

Ὁ σὸς
ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Ἀδερφε Μήμη.

Σοῦ ὑποσχέθηκα νὰ σοῦ τηλεγραφήσω μὰ γιὰ τὸ ἐγληγορότερο σοῦ γράφω. Ἐκάθησα εἰς τὸ ξενοδοχεῖο ἡ Ἐπτάλοφο, καθὼς ποῦ βλέπεις τὴ μεγάλη ἰδέα δὲν τὴν ἔχει μονάχα ὁ Λομπάρδος. Τραβάω μαρτούριο ἀπὸ κκοπέρασι μὰ ἐγὼ γιὰ τὴν πατρίδα θυσιάζομαι σὰν ὅλοι οἱ μπανκιέριδες. Κοιμοῦμαι λίγο γιὰτὶ ἀπὸ τὰ χαράματα ἀνθρωποι καὶ γαιδάροι γκαρίζουνε χωρὶς ντροπὴ.

Ἐγὼ τὴν Ἀθήνα τὴν ἐγνώριζα ἀπὸ τὸ πανόραμμα ὅταν ἤμουνα εἰς τὸ Μεσολόγγι μὰ ἄλλο πρᾶμμα εἶναι εἰς τὸ γιαλὶ καὶ ἄλλο νὰ πηγαινῆς εἰς τὸ κάστρο τοῦ Περικλῆ· δηλ. τὴν ἀκρόπολι, τὸ ἀνεχτίμητο αὐτὸ στολίδι κάθε ῥωμηοῦ. Πρόοδο τάχα βλέπω εἰς τὰ σπίτια, εἰς τοὺς συλλόγους καὶ κόττρα συλλόγους, εἰς ταῖς πατσαβουροεφημερίδες, εἰς ταῖς καρτότσιαις εἰς τὰ κουτσοφραντζέζικα, εἰς τὰ καπελίνα, εἰς τὰ σαλώνια τοῦ Κουμουνοῦρου καὶ τοῦ Τρικούπη, μὰ ἀληθινὸ πολιτισμὸ δὲν τὸν καταλαβαίνω. Οἱ ἀμανέδες γιὰ τραγούδια, οἱ κανίμπαλοι γιὰ κλητῆρες, τὸ βιὸ οἱ διακονιαραῖοι, τὸ χῶμα, ἡ βρώμα, ἡ τοκογλυφία, ἡ ψευτιά, ἡ καρπιά, ἡ ἀτιμία καὶ τόσα ἄλλα τουρκομαθήματα μὲ θλίβουν κατάκαρδα. Καὶ τὸ ψυχικὸ ἐδῶ οἱ ταλαράδες τὸ κάνουνε κ' ἐκεῖνο μὲ τὸ ταμπουρλο, δηλ. νὰ ποῦμε καὶ τὰ ἐξῆς, καθὼς λέει ὁ πατριώτης μας... γιὰ νὰ ἀκουστοῦνε. Δὲ δίνω τὸν Πίπη τοῦ ποτὲ Διονυσίου τὸν ἐπίτροπο τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονα, ποῦ κάνει τὸ κζλὸ καὶ τὸ ρίχνει εἰς τὸ γιαλὸ, γὰ ὅλους τοὺς Κροίσους τῆς νέας Ἑλλάδας.

Ἐπῆγα καὶ εἰς τὴ βουλὴ, εἶδα ἕναν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς φωστῆρες καὶ ἐχτενίζότανε. Ἐρώτησα, καὶ μοῦ εἶπανε πῶς τὸν λένε Καίτη. Εἶδα ἕν' ἄλλον κ' ἐπάστρευε μὲ τὰ δάχτυλά του τὴ μύτη του. Αὐτὸν τὸν κράζουνε Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ Τρικούπης ἔστριβε τὸ μουστάκι του. Ὁ Κουμουνοῦρος ἐκουτούλαε. Ἐνας ἄλλος ποῦ τὸν λένε Καράπαυλο ἔκανε πρόβες γιὰ ὑπουργός. Ἐκαλοπέρασα μὲ τὴν κουβέντα τοῦ Ἰκωβάτου. Δὲν ἐκατάλαβα τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ τοῦ Ντουζίνα. Ἐβαρέθηκα τὸ παραλαμῆντο κάποιου Δημητρακκακῆ καὶ εἰς τὸ ὕστερο ἐσκιαχτήκα τὸ γυιὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Δὲν κατάλαβα γιὰτὶ μαζόνονται σ' ἐκεῖνο τὸ πηγάδι. Φωναῖς καὶ παπαρδέλες κ' ἔπειτα μέλι καὶ γάλα.

Μὲ τὸ ἐρχόμενο σοῦ γράφω γιὰ τὸ στρατὸ κ' ἄλλα πολλὰ γιὰτὶ τὴν ἔχω μεγάλη πρεμοῦρα νὰ πᾶω νὰ ἰδῶ

ἕνα τάγμα λιποτάχτες Τούρκους ποῦ ἤρθανε, κατὰ ποῦ μοῦ εἶπε ἕνας Τρικούπικός, ἀπὸ τὸ Δομοκὸ χωροποῦλα τῆ Θεσσαλίας.

Σὲ γλυκοφυλάω.

Ὁ ἀγαπημένος σου
ΜΑΡΗΣ.

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΡΑΣ

Πρώτη φορά ἐμπῆκα εἰς τὴ Βουλὴ,
τὴν περασμένη Τρίτη·
Τί τύχη! ὁ Γεωργαντάρης ὁμιλεῖ,
Ἐρχία ξουρισμένη κεφαλή,
Σὰν νᾶτανε λιοντάρι δίχως χήτη.

— Πῶς σοῦ ἐφάνη;

— Θεός!

— Σὲ καλό!

Κι' ἡ τρέλλα του;

— Κι' ἡ τρέλλα του ἐκπλήττει!

Τ' ὠραῖο αὐτὸ κεφάλι τὸ τρελλὸ

Τί θᾶταν, ἀν ἐφύλαγε μυαλό!

Θᾶ ἦτανε λιοντάρι, ἀλλὰ μὲ χήτη.

Σ.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ Παραπλήρως τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Σταδίου, καλλιτεχνικώτατον κομμωτήριον εἰδικὸν διὰ τοὺς ἀνδρας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ φιλοκόλου κ. ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ὅστις δι' αὐτοῦ φρονεῖ εἰ δύναται καὶ οἱ ἄνδρες ὡς αἱ γυναῖκες μέχρι τοῦδε, νὰ ἔχουν εἰδικὰ κομμωτήρια μὲ πλήρη τὴν ἀποσκευὴν. Διότι πραγματικῶς ὁ κ. Σπαγόπουλος πωλεῖ ὅλα τὰ εἶδη ἐκείνα τῆς ἰνδυμασίας τῶν ἀνδρῶν ἄνευ, ἐν ᾧ εἶνε δευτερεύοντα φυσικῶς, ὁ σωματικὸν κατῆντησε πρωτεύοντα καὶ ἀπαραίτητα διὰ πάντα νέον ἰδίως. Λοιπὸν γάντια, λαμμοδέταις, γραβάταις, μπαστούνια, ἐμπερίλαις, πορτοφόλια κομψότατα, χρηματοφυλάκια καὶ πληθὺς τοιούτων πραγμάτων ὡς ἐν ἐκείνῳ παρατίθενται ἐν τῇ καταστήματι τοῦτω ἐγκαινιάζοντι τὴν εἰδικότητά.

ΜΙΚΡΑΙ ΛΑΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐμειδίσαε φιλικώτατα πρὸς βιβλίον ἔρτι ἐκδοθὲν καὶ ἐπιγραφόμενον ΜΙΚΡΑΙ ΛΑΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ διὰ παιδιὰ τισσάρων ἕως ὀκτώ ἐτῶν, κατὰ τὴν γαλλίδα Mme Z. Carraud. Ἐν τῇ χάρῳ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης δι' ἣν τρέψει τοὺς ὀδόντας τοῦ Ὁ Ἀσμοδαῖος εὔρε τὰς μικρὰς αὐτὰς Ἀληθεῖς ἱστορίας ἀληθῆς ἀξίας τοῦ προορισμοῦ των, καὶ συγκαίρει τῇ εὐπαιδείῳ κἀνιδι ΣΤΡΑΙΑΝΗ Σ. ΜΑΛΑΚΗ, ἣτις τὰς ἐξέλεξε καὶ τὰς μετέφρασε. Ἴδετε πῶσον ἀπλή ἐνὲ ἡ ἀλήθεια. ὅταν ἐκφράζεται δι' ἀληθῆς καλὸν βιβλίον.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ^α

Δομολόγιον

Δομολόγιον

Ἄτμοπλοῖον τῆς ἀνω ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. ἔσπον καὶ ἐπιστρέφει ἐκείθεν τὸ Σάββατον πρῶτιν.

Ἐτερον ἀτμοπλοῖον ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 μ. μ. διὰ τὸν Εἰρηόκην κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ἦρεος, Νέαν Μιζέην καὶ Βάλον, ἐνθεν ἰπανακάμπτει διὰ τῶν αὐτῶν λιμῶν εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶτιν.

Ἐσαύτως ἀτμοπλοῖον ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν ἕσπον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δεκαπενθημερίαν ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δι' ἐκτενιστέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε ἐν Πειραιεὶ μὴν παρὰ τῇ διευθύνει τῆς ἐταιρίας ἑπισθεν τῆς Ἀγίας Τριάδος, παραπλήρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῇ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίῳ ἡ Ἀγυρα παρὰ τὰ Χαντεία.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρῆ.